

Bilag til Bet. o. Lovf. om Hjelpekasser.

medmindre det ved Lægeattest godtgøres, at dette kan ske uden Skade for hendes egen eller Barnets Sundhed.

Den Hjælp, som af det offentlige ydes i det Tidsrum, i hvilket en Kvinde efter ovenstaaende Bestemmelse ikke har kunnet genindtræde i det omhandlede Arbejde, skal ikke have Fattighjælps Virkninger.

e. Lov Nr. 92 af 23. Maj 1902 om *Skolebespisning* (§ 1) bestemmer, at hvor kvindelig Husgerning er indført som Skolefag, og den i Skolekøkkenet paa Kommunens Bekostning tillavede Mad nydes af Skolens Elever, skal Kommunalbestyrelsen være bemyndiget til uden Betaling at lade Maden tildele dem af Skolens Elever, for hvis Vedkommende Forholdene i Hjemmet efter Kommunalbestyrelsens Skøn tale derfor, uden at dette skal kunne betragtes som Fattighjælp til vedkommende Børns Forsørgere.

Kommunalbestyrelsen kan af Kommunekassen yde Bidrag til Foreninger, som i Maanederne December—Marts give vederlagsfri Bespisning til Skolebørn fra uformuende Hjem i Kommunen, naar Bidraget ikke overstiger det Beløb, der for det paagældende Tidsrum i samme Øjemed tilvejrbringes af private. Til Udredelse af større Bidrag til saadanne Foreninger udfordres Samtykke for Landkommunernes Vedkommende af Amdradet og for København og Købstæderne af Indenrigsministeriet (Lov 1902 § 2). Disse Lovbestemmelser maa, efter hvad Kultusministeriet har udtalt i Skrivelse hertil af 9. Januar f. A., betragtes som udtømmende; naar Bespisning af fattige Børn fra Kommuneskoler i øvrigt foranstalles for Kommunens Regning, maa saadan Bespisning derfor have Karakteren af Fattigunderstøttelse.

f. Det offentlige *Skolevæsen* er i det hele Fattigforsørgelsen uvedkommende, og fri Undervisning i Folkeskolen til uformuende Forældres Børn (Grundloven af 28. Juli 1866 § 85) kan i ingen Henseende anses som Fattigunderstøttelse (Skrivelse Nr. 6 af 14. Januar 1892). De Læremidler, der kun bruges paa Skolen, anskaffes til samtlige Børn paa Kommunens Regning; til fattige Forældres Børn anskaffes ogsaa de øvrige Læremidler for Kommunens Regning (Lov Nr. 61 af 29. Marts 1904 § 10, jfr. Cirk. Nr. 221 af 10. September 1901). Kommunens Udgifter til saadan Anskaffelse kunne ikke betragtes som Fattigunderstøttelse (Kmskr. 8. Jan. 1902 i G. R.).

g. Alle Omkostninger, der af det offentlige ydes ubemidlede *tuberkuløse* paa de i Lov Nr. 70 af 14. April 1905 omhandlede statsanerkendte Sygehuse og Plejehjem samt til saadanne Patienters Transport til og fra disse Anstalter, betragtes i Forhold til den understøttede ikke som Fattighjælp. Samme Regel gælder tillige de Beløb, der af det offentlige ydes til Underhold for Familier, hvis Forsørgere ere Patienter paa de paagældende Anstalter (nævnte Lovs § 7).

h. Vederlagsfri Kur og Pleje paa det kgl. *Frederiks Hospital* i København er ikke Fattighjælp. Ved kgl. Resolution Nr. 124 af 11. Juni 1875 (Min. Tid.) er fastsat nærmere Regler om Adgang til Hospitalets Fripladser (jfr. Kmskr. Nr. 52 af 21. Februar 1884).

i. Plejehjælp, som af den kgl. *Fødselsstiftelse* tilstaas Mødre, som have født paa Stiftelsen og selv medtage deres Børn, er ej heller Fattighjælp. Saa fremt Moderen modtager Hjælp af Fattigvæsenet, skal den omhandlede Plejehjælp ophøre (kgl. Resol. 19. Marts 1869).

Det er en Selvfølge, at Understøttelse af „de fattiges Kasse“ eller af Amdsfattigkassen saavel som Alderdomsunderstøttelse til værdige trængende udenfor Fattigvæsenet (Lov Nr. 96 af 23. Maj 1902) i ingen Henseende medfører Fattighjælps Virkninger.

Det er udtrykkeligt udtalt af Administrationen, at Understøttelser som de ovenfor omhandlede, der ikke i Forhold til den understøttede betragtes som Fattighjælp, ikke kunne være til Hinder for Hjælp af „de fattiges Kasse“. I saa Henseende henvises til Skrivelse fra Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet Nr. 227 af 9. Juli 1892 og Skrivelse fra Indenrigsministeriet Nr. 295 af 12. September s. A., hvori det i Anledning af en Forespørgsel fra et Sogne-